

מכתרים ופולות

הרהור בקול רם ששמעתי באוטובוס: פשוט מאד לא לשלם מיסים. מספיק לא לעשן, לא להתרחץ, לא להתגלח, להיות רוקן ולחיות בבית-סוהר.

במקרה של סחורה פגומה

כמה ש(1103/52) חשבו את עצמן פקחיות ושונות ברע שכתבו אלי:

„מאתר ונוכחני שההיצע במדורך הינו דל למדי, החלטנו להוסיף לו יתר משקל בדמות שתי נערות המודות בנות 20, שזה עתה סיימו את שירותן בצה"ל.

„טעמנו הינו שונה, והובח השיער שביי גנו מחבת טיפוסים כהים — לא בנושמים — גבוהים מכל הבחינות — פירושים מיותרים — שלא נזחו זה עתה את נערות הראשונה, שחרת-השיער שבינינו מוכנה להיכר כל טיפוס שאינו שוכח את ארגון

בבית, כל אימת שהוא יוצא עם נערה, היות והתחבורה למקום מגוריו מאוד לקויה, רצוי שהגבר יהיה בעל כושר תנועה, למת-קשרים אלינו אנו מבטיחות:

„איך אנו נראות כמו נערות פירסומת לה צגת המכשפה:

„אם יהיו גברים כהלכה, לא יהיו מאמי-ציהם לשוא.

„במקרה של סחורה פגומה, כספר יחזור לך.”

ווא קזנובה

לא אעצור בעדך אם תרצי להתכתב עם צעיר כבן 17 (1103/53) המעריך את אלביס פרסלי ומריו לוצ'ה, והחושב שפעם ילמד בקונסרבטוריון ויפתח שם את קולה. אבל

מאין אני רואה חובה לעצמי להתרות בך, שהוא מסוגל לכתוב לך יצירות במכתיבה כמו:

„...כי כבשת את לבי / ממבט ראשון ונצחי / ודמותך תמיד אתי / ולא יורדת מכורני / ולכן אפנה אליך בבקשה / אל תהססי ותעני למכתבי. / כן את, את לא אחרת / אליך אני פונה שנית / ואת תהססי ותעני למכתבי / כי זה יועיל אך ורק / לך ולי בלבד. / אינני דון וזאן הצרפתי / ולא קזנובה האיטלקי / אני רק נער ישראלי / שרוצה אותך להכיר.”

בנים במשק

הבעייה המעסיקה את כל בנות גילה (15) במשק, אומרת (1103/54), היא חוסר אותם הבנים במשך שנים, ואם אי פעם מודמנים לעיר, הרי אין זה על מנת להתידד ולהכיר בדרך זאת.

הדרך הנאותה לה, היא התכתבות עם עול ימים בן 16-20, היא חבובה מאד. לא כתבה, למשל, „על כל מיני נושאים” ולא אמרה שכל התורה אומרים עליה שהיא נורא נחמדה ושהיא בלונדית. היא אמנם ביקשה תמונה, אבל זה לא נקרא.

צבטה את הלב

„הפעם זה היה מקרה מוזר”, כותב בתמימותו (1103/55), „והוא נגרים בעטיו של יום השריון תשי"ט בתל-אביב. בחורה נחמדה צבטה את הלב דחוקא באוטובוס מס. 17 שנסע לכיוון תצוגת שלום. אמנם הרבה מלים לא הספקתי להחליף אתה, אך המעט — שנסב על עניין תצוגת השריון בתניון יפו — הסב את תשומת הלב אליה.

„המגנני אותה לבקר בתניון, מתוך מטרה כנה ונקייה מכל דופי, כי הרי ברור שהחנין יון וההסתכלות בו הם ההזדמנות הנוחה לי שיחה קלה, אולם אוכזבתי. מי יודע למה, אך נפקד מקומה בין כל המבקרים, והיא ודאי החמיצה את ההזדמנות לראות את החנין, אשר זכה בפרס על יופיה. באופן כזה גם אין לי פרטים רבים עליה, ואינני יכול משום כך להמשיך ולפרט את הידוע לי עליה. רק זאת אזכור, שמקום מגוריה הוא בקריית שלום וכי שמה אידה...”

המקדש שרא טומא

בגלריית הדמויות והטיפוסים הסובבים סביבי כנוכחי-לילת, או בלי רומנטיקה —

הנחילה לנו המאה העשרים, נותר רק מקדש אחד שלא טומא ושלא נוגע. הלא הוא מקדש האמנות. והוא חדר, כמובן, לתוך מקדש זה ואיזה לו אותו למשכן. והוא מר אורש מאוד. כאן הוא מוסיף את הפתגם הנדיר שטובים השניים מן האחד, וכדי להשלים את האידיליה הוא זקוק למשוררת. איש רוח זה הוא בן 19,5. אני לא רוצה לומר לך; תגלי בעצמך, לפי הכתובה, שהוא ירושלמי.

מתאימה לכל גיל

היא (1103/57) לא האמינה שיבוא יום ותדקק למדור. אבל זה קרה, מה לעשות. היא שחרחרת ועשרה ארוך והיא לא נמוכה ולא שמנה ולא מכוערת ובכלל, היא בטוחה

כדי להדגיש כמה הוא סופר ומשורר או שניהם יחד, הוא מספר איך שבתוך ים הריקנות והאיחולת, הרצח והשכול שי

שיעור בהיסטוריה

איך להרוג חתיכה הורגת

כולם נוכחים? נסיים הפעם את ימי הביניים עם ז'אן ד'ארק ונעבור לרנסאנס. ז'אן ד'ארק היתה נערה סימפטית ששמעה קולות. הקולות באו ממקומות בהם לא היו בני-אדם, דבר שנחשב בלתי-רגיל, לפני המצאת הרדיו. הנערה היתה מאוינה טובה, ותוך זמן קצר רכשה לעצמה מספיק ידיעה ב-טקטיקה צבאית כדי לעמוד ב-ראש הצבא הצרפתי.

ז'אן היתה בתולה רכה ו-עדינה בין רבנות חיילים קשר חים. ליתר בטחון, לא הסירה מעולם את שריונה. רכובה על סוסה, כשהיא נושאת דגל גדול, היתה חתיכה הורגת. וכיוון שי-יריביה היו גיטלמנים, לא העזו מצדם להרוג אותה.

נקודת הימפנה חלה כאשר הכריחה ז'אן את האנגלים לי-הסיר את המצור מן העיר אור-

ליאן. ז'אן נעשתה פופולארית בן-לילה. שמה נישא על כל שפתים, דבר שאפשר היה לראות בבירור כאשר עמדו מסביב אנשים בפה פתוח מהתפעלות.

משך זמן מה הלך למישרין. הכס הצרפתי היה בטוח בידיה, או תחת אחוריה, של שארל ה-7. איש לא חשש לאבטלה, בגלל הדרשה העצומה לפסלים ושטיחים שתיארו את ז'אן. אולם הנערה האומללה נשבתה על-ידי האנגלים ונשרפה על המוקד. לאחר מכן אמרו שהם מצטערים על כל העניין, אולם היה מאוחר מדי. שרופתה של ז'אן ליבתה את אש השנאה בכל רחבי צרפת, והצרפתים לחמו כפי שלא לחמו מעולם. האנגלים, שלא הרוויחו כמעט כלום ממלחמת מאה השנים, טרט לחומר לרומנים היסטוריים — החליטו לעזוב. מאה שנים היו זמן ארוך מדי לאדם להיעזר מביתו.

הרנסאנס

בוקשי הספיקו ימי הביניים להסתים וכבר החל הרנסאנס. כל אחד נולד מחדש. הרוח החוקרת שוטטה בכל מקום, וסימן התקופה היה סימן השאלה. תחייית האמנות. כל אחר היה או צייר או פסל, או שניהם כאחד. האמנים הוקנים היו או צעירים עדיין, והיו להם דוגמניות צעירות עוד יותר, אותן ציירו ללא כל לבוש. בימים קרירים היו מצוירים קערות עם פירות או אגרטלים עם פרחים, או, אם נימנו על האסכולה הריאליסטית — פורטרטים של נשותיהם.

הנושא האהוב ביותר על הציירים היה הם עצמם. הם היו נוהגים לעמוד בפני ראי ולצייר, מבלי להגיד עפעף, את מה שראו. בכך שציירו את עצמם, לא זו בלבד שחשכו כסף, כי אם גם לא הסתכנו במה שאמנים אחרים יכלו לעשות להם, אילו ציירום.

בין גדולי הציירים היה טיציאן, שצייר עירום על מסך רחב. הוא העדיף את הכמות על האיכות. הוא אהב דוגמניות בעלות שיער אדום ובשר בצבע הבשר. אמן אחר היה ליאונרדו דה-וינצ'י, שצייר את מונה ליוזה. כל כך הצחיק אותה הרעיון שמצוירים אותה, שהיה עליה להילחם בעצמה כדי לשמור על הבעת-פנים רצינית. כאן המקום להוסיף שהיה זה דה-וינצ'י שהמציא את המטוס הראשון — והיה לו מספיק שכל לא לטוס בו. לבסוף היה גם מיכאל אנג'לו, שצייר וצייר עד שמילא את כל הקירות ונאלץ לבסוף לצייר על התקרה, כשהוא שוכב על גבו. התקרומות הברזל. היתה זו תקופה של תגליות מדעיות חשובות והמצאות גדולות, אפשר לסכם את התוצאות כלהלן:

(1) אבק השריפה עשה את הנסיך והאיכר לשווים, בתנאי שידם לא רעדה יותר מדי.

(2) עדשות המיקרוסקופ, הטלסקופ, הפרסקופ וההורוסקופ.

(3) אחרי המצאת הסיפרות הערביות היה יותר קל לחלק 48 ב-8 מאשר VIII ב-VIII. הספרות החדשות נחמדות יותר על חולצות הספורטאים.

(4) התגלית שהארץ טובבת סביב השמש, במקום השמש סביב הארץ, גרמה להתנגדות אצל אלה שראו בדבר עלבון אישי.

בית מדיצ'י. בתקופת הרנסאנס היה כמעט לכל אמן פטרוני; כלומר אדם עשיר, אשר במקום לקנות את יצירותיו של האמן, היה קונה את האמן. לאמנים ניתנו חדרים וכלכלה בתמורה ליצור פורטרטים מחמיאים של בני ה-

משפחה. הם היו מיישרים עיניים פולות, ומתעלמים מפני-הוא כפולות.

מכל הפטרונים התבלטו בני מדיצ'י, שהמפורסמים שבהם היו קוזימו, לורנצו ורליג'יו. אחר מידידי המדיצ'י היה מקיאבל, ממציא הבגידה. הוא היה טיפוס בלתי-ניעים, שהאמין שהמטרה מקדשת הכל, אם יש לך משהו באמצע. בן תקופתם של מדיצ'י היה הצרפתים ראלבה, הגבירות היו יוצאות את החדר כאשר

היה אותו ראלבה מתחיל לספר את סיפוריו המפולפלים. אולם מאוחר יותר קראו את דבריו בכל כתביו.

שלא יתאכזבו לראותה. והיא רוצה להכיר צעיר בגיל 24—18 („מסוגלת להתאים את עצמי לכל גיל“). כמובן שהוא צריך להיות מעניין, נחמד, והתמונה — שלא ישכח את התמונה.

פיקניקים וקליעה

אם כל מורי המחור יהיו כמו (1103/58), יצטרכו התלמידים לשבות.

„הנני צבר לכל הדעות, ויוצא-צבא בגיל 23 אביבים. הנני עובד ממשלתי בכיר. השכלתי היא תיכונית. בזמן זה הנני מסיים את לימודי בסמינר למורים. הנני חובב טיולים ופיקניקים, חובב קליעה, מתעניין קצת במוסיקה קלאסית, בקי בענייני קולנוע וקורא מושבע של שבועון לאשה. ברצוני להכיר צברית אשר תמצא שפה משותפת ועניין בי ובתחביבי. רצוי שגילה לא ישתרע יותר מאשר 20—18.”

בני הערות

מבקשת את כל אלה שיקראו את מודעתה, להתעלם מהערותי. אין צורך בחיפוש מרובה, אומרת היא, כדי לגלות את מטרת כתיבתה. זוהי מטרה שיגרתית למדי. פשוט להתכתב עם מישהו או מי-שהי — ללא הבדל דת, מין, גזע, צורה, יופי וצבע של עור, שיער, עיניים ובגדים. או מקום. היא רוצה לציין שהיא גמנית על בנות המין החלש, „אשר איני מוצאת די עוז בנפשי לכנות אותו דווקא בשם המין היפה.”

ספשעשרה על המצב

את סתם חוירה. אם הייתי באה אלך לקבץ את הצמיד שלי בחזרה לא היית נזכרת בכלל להחזיר לי אותו. טוב, לא חשוב. תגיד, אני לא יודעת מה לעשות הערב, צמה או זנוב לא לא, זה לא שבביל רפי. הוא נסע שוב פעם לחוץ לארץ אז מה הוא חושב שאני אשב כל הזמן בבית? אני צעירה לא? אני אומרת לך הכותני בחור נחמד נורא במסיבה אצל גדעון. הוא עובד במשרד החוץ והוא רוקד נהדר יח, והאנגלית שלו, פשוט משגעת! הוא הזמין אותי להערב. הוא דווקא אחר כך רציני ונורא אוהבת לא סתם.

לפעמים אני חושבת כל מיני דברים, ועל המצב, אז אני אומרת לך שניה לי נורא עצוב על הנשמה. אל תסתכלי עלי ככה. לא זיק גם לך להתעניין קצת נוה קורה. סוף-סוף אנחנו מוקפים אויבים מכל הצדדים. אני אומרת לך, כשקראתי על מה שעשו לחוסיין בשמיים, כאב לי הלב עליו. אפילו נהיה ערבי ומלך של הערב הירדן והכל. תארי לך שהוא יושב ככה בתוך האוויר שלו על ידי ההגה וכל מיני מיגים מסתובבים סביבו כל הזמן ורוצים להפיל אותו אבל הוא לא נתן להם זה נורא הזכיר לי סרט שכחתי איזה. את יודעת, הוא נורא צעיר חוסיין לא ידעתי.

הוא רצה לנסוע לחוץ-לארץ שבביל להת-ארס עם איזו נסיכה. האשה הראשונה שלו היתה נורא מנוולת והיא עכשיו במצרים. הוא לא היה מאושר אתה. נראה אם הפעם הוא יהיה מאושר. אבל לא נותנים לו. מה זה עסקיז בטח שזה עסקיו איפה את חושבת שאת חיהו אנחנו חיים במרחב האנטישמי וחיים, זה שהיכרתי אצל גדעון, חושב שצריכים להיות ערים למה שנעשה מסביב. אני חושבת שאנחנו הולכים לקולנוע הערב. אמרתי לו כשהוא הזמין אותי: נלך לאן שאננה רוצה. הוא יגיד לי בובה והפעל, אבל אני רוצה להראות לו שאין לו עניין עם סתם איזו פטשה. ראית את המכוני-נית שלוז נחמדה, לא? הוא אומר שיש לו צרות אתה שיהי יתר מדי גדולה וקשה לו להחנות אותה, אבל מה אפשר כבר לקבל מהממשלה! אני לא יודעת אומרים שיש להם משכורות נורא עזובות, נכון? אבל הוא מתלבש כל כך יפה! ראית את החליפה האיטלקית שלוז בלי מנשטים על הרגליים!

אתמול אכלתי אתו צהריים באקרופוליס. אמרתי לאמא שלי שאני הולכת אלך אחרי בית-הספר ושואלו אותי אצלך. יופי שם נורא. אוכלים שם המון קצינים חשופים וגם אנשים. ראיתי שם את ינאל אלון עם עוד מישהו הוא נראה נורא רציני. יש עכשיו איזה עסק איום במפלגה שלו שם איזה איש שריגל והכל. ראיתי שהוא לוקח את זה נורא ללב. נורא חבל שפיקרו לו את הפלמ"ח, הוא כל כך חבוב!